

Una vegada encara

MIQUEL BAUÇÀ

Una vegada encara, anit, torn a pensar
que si no t'haguessis mort com et morires,
jo, a l'estiu, t'hauria recollit
molts feixos de llenya seca per cremar
a l'hivern a la foganya i perquè tu
poguessis adormir-te vora la flama. Aleshores,
els teus somnis haurien fuit per camins de tendresa
i s'haurien omplert de petites illes de felicitat,
petites illes contra la meva trista adolescència.
Per Santa Margarida hauríem anat a la fira del poble,
i després hauríem anat a veure el mar.
Quan la vellesa t'hagués acalat,
jo mateix t'hauria fet un gaiato d'ullastre,
i els verderols haurien xiulat enmig de les roselles.
Jo hauria duit uns calçons apedaçats i descolorits,
i un capell de palla m'hauria tapat un poc els ulls.
Quan les figueres que estan devora el camí
haguessin començat a deixar caure les fulles,
jo mateix hauria preparat un poc de terra per tapar-nos
a tots dos, si no t'haguessis anat fent aquella rialla de morta.

BAUÇÀ, Miquel (1962): *Una bella història (Poemes d'un fugitiu)*.

Barcelona: Proa. / BAUÇÀ, Miquel (1987): *Obra poètica (1959-1983)*.

Barcelona: Empúries.